

ŠLECHTITELSKÝ PROGRAM

KLUB VELKÝCH VOLÁČŮ

1. Cíle pro stabilizaci
2. Plemenné znaky – popis a návrhy na zlepšení
3. Stanovení vzácných a málo chovaných rázů
4. Evidence chovů a chovných jedinců
5. Propagace plemene na výstavách, odborná literatura a ostatní periodika
6. Zahraniční aktivity klubu
7. Práce s posuzovateli
8. Práce s členy klubu, výstavy a poradenství

1. Cíle pro stabilizaci

Náš klub se především soustředí na chov Hanáckého voláče a chov Českého voláče sedlatého rousného. Cílem stabilizace chovů velkých voláčů je kvalitní práce v klubu, spolupráce všech členů klubu u nás i v zahraničí, přilákat ještě větší množství chovatelů velkých voláčů na naše klubové akce jako je speciální výstava velkých voláčů konaná každoročně v říjnu v Litovli nebo na letní setkání chovatelů velkých voláčů organizované vždy začátkem září. Kvalita chovů HV a ČVSR je v České republice ale i v zahraničí různá. Objevují se chovy s dobrou kvalitou těchto velkých voláčů (členů klubu i mimo něj) ale objevují se velcí voláči se slabou a drobnou postavou, nízkou výškou a neforemním nasazením nohy a samozřejmě s touto souvislostí i se slabou volatostí. S tímto faktem následuje kratší přední partie, anebo slabě, méně opeřeným rousem. Při nízké chovatelské základně, dá se říct ve všech barevných rázech, nejen vzácných a malé možnosti výměny kvalitních holubů svádí některé jednotlivé členy k meziplemenému křížení. Jistě přes vylepšení jednotlivých pozic přináší také i znaky jednotlivých použitých plemen především AV (užší postavy, podvázaná volatost) a PV (vodorovné držení těla a nekrytá záda). Většinou jsou do meziplemeného křížení používání nevhodní jedinci. Proto je nutné při tomto šlechtění používat minimálně základy genetiky, které třeba přenášet do řad členů odbornými diskusemi především vzdělavatelem klubu a zkušenými dobrými chovateli a posuzovateli. Na základě těchto poznatků se snažíme širší členské základně ukázat a vysvětlit ještě únosnou mez meziplemeného křížení například konečným výběrem nejlepších holubů na speciální výstavě kde ve spolupráci s nejlepšími posuzovateli, vzdělavatelem klubu a špičkovými chovateli veřejně hodnotíme vybrané holuby a přímo ukazujeme nejen přednosti ale i vady nejlepších holubů. Za pozitivní vidíme i poměrně ustálený tým posuzovatelů na našich výstavách, se kterými se snažíme poměrně přísně hodnotit jednotlivé voláče a poukazovat na holuby bez správných plemenných znaků.

2. Plemenné znaky – popis a návrhy na zlepšení

Hanácký voláč

Plemenné znaky: statný, dobře volatý, rousný a vysokonohý voláč se pštrosí kresbou, na vyšších a bohatě opeřených nohách s výraznými supími pery. Požadavky na dokonalost tělesných tvarů jsou vysoké; barva, lesk a svit opeření jsou postupně zlepšovány.

Etologické znaky: holub s dobrými vitálními životními projevy a s výstavními předpoklady.

Vyžaduje před výstavní přípravu v kleci. Má dobré rozmnožovací schopnosti a péči o mladé.

Postava: velká, vysoká a elegantní se širší hrudí. Délka 44 až 47 cm.

Držení těla: velmi vzpřímené, čím vzpřímenější tím lépe, bez prohnutí

Hlava: přiměřená k tělu, dobře klenutá s vyšším čelem, záhlaví zakulacené.

Oči: duhovky jsou žluté až červené.

Obočnice: užší; modří, černí a andaluští mají šedé, stříbřítí světlejší, červení a žlutí (recesivní dominantní) světlé až narůžověle.

Zobák: středně dlouhý, silnější; černí, modří a andaluští mají zobák černý, stříbřítí světle rohově zbarvený, červení a žlutí (recesivní i dominantní) světlý.

Ozobí: méně vyvinuté, oblé a světlé ojíněné u všech barev.

Krk: co nejdelší. Vole je dobře vyvinuté a fouklé, má hruškovitý tvar a je mírně podvázané.

Křídla: přiléhají k tělu, dobře složená a vpředu mírně odstávající. Dobře kryjí záda, jsou kratší než ocas a nezkřížená.

Ocas: dobře složený, nesený v linii zad, přesahuje křídla o 1–2 cm.

Nohy: vysoké 17–18 cm, čím vyšší tím lépe. Silné vycházejí ze zadní části těla. **Pernaté ozdoby**

nohou: hustě opeřené včetně prstů. Opeření tvoří talířovité rousy dlouhé 7–10 cm. Bérce jsou opeřené supími pery, která sahají až k břišní části.

Postoj: přiměřeně široký, nohy jsou při pohledu zepředu rovnoběžné, v patních kloubech mírně podkleslé.

Struktura opeření: středně dlouhé dobře k tělu přilehlé.

Barva a kresba

Základní zbarvení je bílé, vždy v kombinaci se pštrosí kresbou. Tělo je bílé, barevné jsou hlava a obojek, hřbet, kostřec a ocas s podocasníkem, křidelní štíty a letky. Barevné jsou i rousy až mírně nad patní kloub. Částečné zbarvení supích per není pokládáno za vadu. U šupinatých je lemování patrné také v rousech a ocasu. Rousy mohou být i bíle prokvetlé. Zbarvení není přikládána větší důležitost. Barvy mají být pokud možno čisté a rovnoměrně rozložené po všech barevných částech.

U červených a žlutých recesivních

i dominantních a u stříbřitých je tolerován namodralý a méně probarvený ocas. U všech barev jsou tolerovány méně probarvené a prokvetlé letky. Přípustné jsou i bronzové znaky ve vzorcích. Lesk je většinou jen na obojku; u černých je modrozelený, u modrých zelený, u červených červený a u žlutých růžový.

Kresebné a barevné rázy

Plnobarevní: černí, andaluští, recesivně červení a recesivně žlutí.

Bezpruzí, pruhoví a kapratí: v barvě modré, stříbřité, červeně plavé a žlutě plavé.

Bělopruzí: černí, modří, červení recesivní a žlutí recesivní (všichni toy stencil), světle modří (dominantní opal).

Šupinatí (pencil): černí, modří, stříbřítí, červení recesivní a žlutí recesivní.

Vady

Velké vady: neohrabaná, úzká, krátká a slabá postava, vodorovné držení těla, vystouplá a viditelná hrudní kost, krátký krk, úzký a rozbíhavý postoj, vystouplé bérce, slabá volatost, nesymetrické vole, tmavé nebo perlové oči, svěšená křídla, stříškovitý ocas, malé a řídké rousy, neopeřené prsty, silně nečistá barva, bílé letky a ocasní pera, silně probarvená hrud' a břicho.

Malé vady: plochá, slabá, úzká hlava a ostře spadající záhlaví. Hrubé nebo jinak zbarvené obočnice; skvrny v duhovkách u šupinatých. Světlé skvrny na zobáku u tmavých rázů; tmavé skvrny na zobáku ostatních rázů. Hrubé a vrásčité ozobí. Jiný lesk než uvedeno. Slabší, řídkší a kratší rousy, méně vyvinutá supí pera, větší třepenitost peří. Příliš hluboký nebo krátký obojek, bílý hřbet, prokvetlá spodní část těla a podocasník. Kratší krk, široký ocas, náznak dělení ocasu, odstávající

krajní rýdovací pera, otevřená záda, nižší nohy, méně vzpřímená, slabší a kratší postava, užší hrud', slabší volatost, méně podvázané vole.

Posuzování: tělesné tvary, velikost, volatost, držení těla a postoj, výška a opeření nohou, kresba a barva opeření.

Ideální hanácký voláč

Velký voláč o celkové délce 42-47cm, výška nohou je 17-18cm (čím vyšší tím lepší).

Majestátného postoje s širokým hruškovitým voletem.

Ideální hanácký voláč

Křídla: Dobře složená, silnější, dobře kryjí hřbet, mohou být mírně zkrácená.

Ocas: Dobře složený, nesený v linii těla, země se nedotýká
Postoj: vzpřímený, elegantní a také majestátní. Čím kolmější tím lepší.

Nohy: Vysoké o délce min. 17 cm, rovnoběžné, v patním kloubu mírně podkleslé.
Rous: pravidelný, talířový délky min. 7cm. Lýtka opeřená supími péry

Hlava: Přiměřená k tělu, dobře klenutá a vyšším čelem

Oči: oranžové až žluté

Krk: Co nejdelší – tvoří předpoklad dobré volatosti

Volatost: vole je dobře vyvinuté, souměrné, honě fouknuté, hruškovitého tvaru, pod zobákem dobře přitažené a u hrudi mírně podvázané

Stavba těla: Širší hrud', deší prstní kost a silně osvalená

Postava: statná, silnější délky nejméně 44 cm

Český voláč sedlatý rousný

Plemenné znaky: velký, vysoký, vzpřímený, impozantní voláč se silně opeřenýma nohama

Etologické znaky: holub s dobrými vitálními životními projevy a s výstavními předpoklady.

Vyžaduje před výstavní přípravu v kleci.

Postava: velká, vzpřímená a vysoká, hrud' nevystouplá, záda mezi rameny nepřilíš široká, k ocasu se zužující a ostře skloněná

Držení těla: velmi vzpřímené, bez prohnutí.

Hlava: hladká, užší, s vyšším čelem a dobře zakulaceným záhlavím

Oči: tmavé

Obočnice: světlé

Zobák: středně dlouhý, silněji nasazený, světlý, černí a modří mají tmavý horní zobák

Ozobí: dobře vyvinuté, ale ne hrubé

Krk: čím delší, tím lepší, vole značně široké, v horní části rozšířené, při přechodu do hrudi troch podvázané.

Křídla: nepřilíš široká, ale delší, dobře kryjí záda, hroty se dotýkají, nebo lehce kříží

Ocas: nepřilíš široký, tvoří se zády pokud možno přímou spadající linii.

Nohy: co nejdelší, bérce mírně vystouplé, rousy dlouhé, husté a do stran obrácené, supí pera plná.

Opeření: je dobře vyvinuté a dobře přilehlé.

Postoj: v žádném případě ne široký

Struktura opeření: středně dlouhé dobře k tělu přilehle.

Barva a kresba

Barvy jsou lesklé modrá stejnoměrná, v obvyklém tónu. Barevné je záhlaví, krk, hrud cca 2 cm od bérců, sedlo, záda, ocas a podocasník. Na hlavě je kapka, která začíná u ozobí je šíře nasazena a pokud možno se nedotýká obočnic a končí cca 2 cm od barevného záhlaví. Na křídlech kresba tvoří sedlo (srdce). Kresba hlavy jde 1 cm pod zobákem a očima. Ostatní opeření je bílé.

Kresebné a barevné rázy

Černí, modří, červení, žlutí

Vady

Nízký a slabý typ, vodorovné držení těla, nízký postoj, slabá volatost, hrubé nebo načervenalé obočnice, zvednutý ocas, slabé opeření nohou, náprsenka, prokvetlá nebo matná barva, bílé peří v barevném, nebo barevné v bílém poli.

Posuzování:

Celkový dojem, typ, postoj, volatost, opeření nohou, kresba, barva

3. Stanovení vzácných a málo chovaných rázů

Náš klub navrhuje zařadit mezi vzácné celé plemeno Hanácký voláč. Největší problém vidíme především u všech základních barev tj. černý, červený, modrý a žlutý. Máme v klubu několik chovatelů, kteří se věnují různým barevným rázům, ale bez kvalitních výchozích barevných rázů zaostávají v kvalitě až na výjimky i tyto různé barevné rázy. Nejvíce rozšířených je černých šupinatých a ostatní barevné rázy se chovají jen v jednotlivých chovech.

U Českého voláče sedlatého rousného nelze hovořit o vzácných rázech, jelikož v zahraničí je dostatečně rozšířen.

4. Evidence chovů a chovných jedinců

Každoročně jsou jednotliví členové klubu oslovováni jednatelem o nahlášení své evidence chovů, která je později jednatelem zpracovaná a spolu s adresářem zaslána jednotlivým členům. Současně je vše vyvěšeno na klubových webových stránkách. Při speciální výstavě jsou vyhodnocováni v rámci jednotlivých memoriálů nejlepší kolekce, šampioni a výletci jednotlivých plemen.

5. Propagace plemene na výstavách, odborná literatura

Hlavní akcí klubu je každoroční mezinárodní speciální výstava, kterou pravidelně organizujeme v Litovli, centru chovu HV. Této výstavě se zúčastňují i chovatelé ze Slovenska, Polska a Německa. Již čtvrtým rokem organizujeme letní setkání přátel chovatelů velkých voláčů společně s přáteli ze Slovenska, kde probíhá v rámci programu přednáška známého veterinárního lékaře nebo jiný odborný seminář. Mimo tyto hlavní akce klubu výbor každoročně doporučuje účast na celostátní výstavě a dle finančních prostředků různou formou tuto účast podporujeme. V letech konání Evropských výstav finančně podporujeme i tyto výstavy. Využíváme i pozvání a aktivně se zúčastňujeme speciálních výstav pořádaných německým a slovenským klubem chovatelů hanáckých voláčů. Za prospěšné vidíme pravidelné podávání informací z klubu v časopise Chovatel př. Bc. Veselým.

6. Zahraniční aktivity klubu

Za příkladnou považujeme spolupráci se slovenským klubem velkých voláčů, se kterým každoročně spolupřádáme naše speciální výstavu i letní setkání přátel chovatelů velkých voláčů. Za úspěšnou považujeme i naši aktivitu při propagaci účasti na jednotlivých evropských výstavách a vystavení 24 ks HV na EV v Metách ve Francii hodnotíme jako vynikající propagaci v zahraničí. Mezi členy klubu nyní řadíme i chovatele z Německa, Polska a Slovenska.

7. Práce s posuzovateli

Za velkou výhodou klubu je, že má mezi svými členy celkem 5 posuzovatelů a 1 adepta na posuzování. Za výhodu považujeme také vytvoření stabilního týmu posuzovatelů, kteří nám pravidelně hodnotí naši speciální výstavu a kteří jsou seznámeni s prioritami při posuzování jednotlivých plemen. Nejtěžším úkolem je citlivé posouzení hlavních plemenných znaků jednotlivých plemen velkých voláčů a k tomu nám slouží i výběr nejlepších holubů na speciální výstavě za účasti všech chovatelů, kterou vede vzdělavatel klubu společně s jednotlivými posuzovateli.

8. Práce s členy klubu

Pro členy klubu pravidelně organizujeme naše speciální výstavy velkých voláčů v Litovli, kde se výstavy zúčastní přibližně 35-40 vystavovatelů s 350 voláči a letní mezinárodní setkání přátel chovatelů velkých voláčů. Pravidelně 3x ročně výbor informuje o dění nejen v klubu ale i činnosti v UOK chovatelů holubů.